

вону лінію, відібравши в Українства Вітчизну, можливість доводити свою українськість через «легалізоване» вилучення із первинних документів державної реєстрації – із свідоцтв про народження графі національність батька, матері... Ліквідовано більш ніж тисячолітнє спадкове право нащадків Київської Русі, бути людом Свято-Володимирового охрищення: мати право нації на самовизначення. Подібне свідчить про нехтування державними посадовцями Головного трудового договору за яким, як Основним Законом – Конституцією [3], вони зобов'язувались своєю діяльністю здійснювати державотворення України, а, насправді, а не на словах – ділами витворюють із нашої рідної країни – Вітчизни для Українства: державу неспроможну. Застосовуючи визначену за документами ООН проблему *in situ* [4]: змінюють етнічний матеріал корінного народу, аж до його інформаційної та фізичної ліквідації через національне законодавство та правочинну практику.

Зосередимося на питанні як гарантувати студентам, як представникам титульної (до 2000 року) [5] нації збереження істинної свободи та необхідних умов для досягнення ними культурних і освітніх цілей. Їх права мати державні загальноосвітні дошкільні (далі ЗОШ), середні та вищі навчальні заклади із офіційною акредитацією спеціальностей християнська філософія, філософська антропологія, віросповідання та відповідною нострифікацією.

Високо цінувати роль університетів у справі захисту християнської демократії, а не тільки національних меншин України, таких як єврейська, де всупереч Конституції України іудеям за податки Українства є ще з 1991 року дозволено мати єврейсько-іудейські ЗОШ [6], для передачі ніби національної віри ізраїльтян. А, насправді, Сам наш Господь Ісус Христос був євреєм, як і Його Учні Апостоли, Євангелісти... Не можемо нищити гідність один одного – «Горе вам, законники! Що ви Взяти ключ знання, самі не ввійшли і тим, що хотіли ввійти заборонили» [7]. Тільки в істинному та практичному визнанні Соціальної Доктрини Церкви можна зупинити нищення моральної культури суспільства, дати великі можливості збереженню істинної свободи особистості через розмежування сфер впливу економіки та держави.

Насправді, ООН спонукаючи керівництво держав до ратифікації міжнародних договорів не контролює їх імплементацію, уникає залучення держав-порушників до відповідальності через міжнародне кримінальне право. Тим самим перетворюючи слабкі держави в об'єкт маніпуляцій для сильних світу цього. Все це призводить до воєн, від яких найбільше страждають мирні жителі.

Уряд України повинен підтвердити свою довіру до університетів і до їх повноважень, а також розробити стимули для підтримки і визначення напрямів розвитку сфери вищої освіти та зосередитись на своїх рівноправно-наглядних, більше, ніж на регуляторно-кланових функціях. Світ потребує серйозних політиків, а не таких, що обмежуються милими дворовими скандалами...

Література

1. Декларації Європейської асоціації університетів [Електронний ресурс].– Режим доступу: http://www.eua.be/eua/jsp/en/upload/GLASGOWdeclaration_FINAL_RU.1116942273164.pdf
2. Студентоцентризм як принцип академічної культури / Г.Ф. Хорунжий // Вища школа: Науково-практичне видання. – 2012. – №4 – С. 7–24.
3. Конституція України прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України від 28 червня 1996 року. / Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996. – №30, – 141 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр/page4>.
4. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права Статус Пакту (995 і 17). Частина I. Стаття 1. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_042
5. Політична нація України: передумова утвердження єдиної держави [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.viche.info/journal/2267/>
6. Закон України Про національні меншини в Україні [Електронний ресурс].–Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2494-12>
7. Еврейская школа №128 «Ахва» Киев Kiev Jewish School «Akhva» #128 (educationalnetworkORT) [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://jafi.org/JewishAgency/Russian/Delegations/Kiev/4/071102_1.html
8. Святе Письмо. Євангеліє від Святого Луки Гл. 11;52.

Мусієць Т. В., к.е.н.,
доцент кафедри міжнародних фінансів

НЕОБХІДНІСТЬ РОЗВИТКУ СПІВРОБІТНИЦТВА ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ І БІЗНЕСУ З МЕТОЮ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СТУДЕНТІВ

Сьогодні перед вищими навчальними закладами України стоїть одне з найважливіших завдань — підвищення конкурентоспроможності студентів як майбутніх фахівців. Конкурентосп-

роможність випускників вищих навчальних закладів сьогодні обумовлюється якістю отриманих знань і вмінням поєднувати дані знання із сучасними вимогами підприємств до спеціалістів. Підвищенню підготовки конкурентоспроможних фахівців має сприяти партнерство академічної спільноти з бізнесом.

Сучасна національна вища школа відрізняється належним рівнем теоретичної підготовки і, на жаль, недостатнім ще рівнем формування практичних навичок, необхідних у майбутній професійній діяльності. Тому важливим завданням перед вищою освітою стоїть гармонійне поєднання фундаментальних знань з професійно-практичною підготовкою. Удосконаленню практичної підготовки студентів має сприяти активне і раціональне співробітництво як з національним, так і з міжнародним бізнесом, враховуючи сучасні виклики економічної глобалізації.

В Україні питання взаємодії бізнесу та вищої освіти з різним ступенем ефективності вирішується вже не один рік. Останнім часом обидві сторони вже у меншій мірі займаються взаємним обвинуваченням і все більше прагнуть знаходити точки дотику.

Найпрогресивнішими існуючими на сьогодні в Україні форматами співробітництва бізнесу з вищими навчальними вузами є: організація презентацій компанії у вузах і зустрічей зі студентами в офісі компанії; організація і проведення міжпредметних тренінгів; участь у профорієнтаційних заходах (ярмарки вакансій, дні кар'єри, майстер-класи з пошуку роботи і т. п.); інтеграція бізнесу у навчальний процес (проведення лекцій і практичних майстер-класів для студентів і навчання викладачів); керівництво дипломними роботами; стипендіальні програми; надання місць для проходження університетської практики та інше.

Одночасно існують певні перешкоди на шляхам розвитку такого на сьогодні необхідного партнерства бізнесу і академічної спільноти. Серед основних труднощів у процесі налагоджування відносин бізнесу і вузів є відсутність у вузах підрозділу або конкретного фахівця, який займається питаннями взаємодії з бізнесом — від координації профорієнтаційних ініціатив до питань інтеграції бізнесу в освітній процес; пасивна і консервативна позиції вузів по відношенню до бізнесу, яка полягає в тому, що вища школа бездоганна і здатна готувати необхідних фахівців; одночасно не всі компанії йдуть на активну співпрацю з вищими закладами, вважаючи їх відсталими від сучасних реалій; відсутність у вузах свіжих стандартів освіти та професіограм сучасних професій, на основі яких можуть розроблятися нові програми підготовки фахівців; юридичні аспекти легалізації і ствердження питань взаємодії бізнесу і вищої освіти.

Для активізації партнерства ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» з бізнесом необхідно і надалі розвивати співробітництво вже з існуючими партнерами у підготовки конкурентоспроможних спеціалістів і створювати нову мережу партнерських контактів з компаніями, особливо з тими, які зацікавлені в реалізації програми соціальної відповідальності. Спільно з партнерами бізнесу розробити сучасну карту професійних навичок для студентів випускного курсу. Навчальний план має бути максимально наближений до бізнес-реалій. Пропонується детальніше вивчити та застосувати досвід Бізнес-школи університету Редлендс (США), з якою названий вище вуз має спільні англомовні програми.

Одним із стратегічних напрямів роботи ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана» має бути отримання сучасних практичних знань професорсько-викладацького складу та підтримка наукової діяльності з боку бізнесу для підготовки конкурентоспроможних фахівців.

*Ніколенко Л.А., к.е.н.,
доцент кафедри бухгалтерського обліку*

ЧОМУ ПОТРІБНО ЗМІНЮВАТИ СИСТЕМУ ОСВІТИ

Освіта являє собою один із основних засобів розвитку індивідууму в соціальному плані, тому вона повинна «крокувати» в ногу з часом, тобто наражати тим змінам та інноваціям, які відповідають запиту суспільства в дану епоху. Всі визнають потребу змін в освіті і називають їх «реформами». Але чи достатньо відбутися тільки реформами? Тому гостро стоїть питання не про реформу освіти, а про кардинальні зміни самої системи освіти.

На сьогодні докорінно змінилися зовнішні вимоги як до якості освіти, так і методології її викладання.

Інформаційне середовище та способи роботи з ним суттєво відрізняються від того що було ще десять років тому. Обговорення будь-якого науково-освітнього питання неможливо уявити без використання сучасних технологій та Інтернет-ресурсу. Тому в сучасних умовах інформаційного простору та технологій застосовувати застарілі схеми в навчанні сьогодні вже неможливо! Тобто будувати інновації в освіті на традиціях недоцільно. Та й назвати їх інноваціями, що має на увазі